

spră; acum nu rămâne dequătū să sufferi, ca omū și ca chreștinū, pe aqueea quare ți se va applica. Omulū în adevărū virtuosū simte o secretă mulțumire a sufferi pentru o causă dréptă.

— Ai dreptate, tată Riemann, îi respunse Claus; voiū urma consiliile que-mi dai. Exemplulū dumi-talle m'a întăritū în callea binelui. Am promis lui Dumneđeu și mie însu-mi, a consacra quellei mai stricte virtuți restulū vieței melle, și a nu mă abate nici-o-dată din callea onórii. Dumneata, quare refusi de a rescumpăra libertatea fiului dumi-talle cu prețulū unei fapte condannabile, mi-ar-rēți queea que póte quine-va sufferi, quând are în inimă principie de virtute atătū de tari. »

Ei convorbirō multū ast-felū. Tatălū Riemann erà mândru de Claus, quăruī puteà să dea numele de amicū fără a roși; quōcī ellū se făcussē în adevărū demnū de stima sa, renunțând la ideea de a-și ênsuși o avere străină. Quând sōsī ora fixată de Albrecht, Riemann lăssă pe Claus și se dusse la protectorulū seū, spre a afla resultatulū încercărilor aquestui bunū june pe lîngō imperatrice. Ellū erà preocupatū de aquéstă affacere mai multū dequătū ênsuși de alle salle; quōcī nu puteà perde din vedere quō, pînō la óre-quare gradū, ellū erà cauza încurcăturēi în quare se află Claus. Aquest